

Рис. 2. Граничні характеристики інвестиційних процесів

Використання граничних параметрів в динамічних умовах господарювання дозволить сформулювати рішення, які відповідають встановленій меті та критеріям доцільності здійснення інвестиції.

Шевчук О. А.,
канд. екон. наук, доц. кафедри теоретичної
та прикладної економіки
НТУУ «КПІ»,

МЕТОДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СПЕЦІАЛІСТІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сьогодні, коли в українській економіці відбуваються досить серйозні перетворення, змінюються форми власності і типи підприємств, створюється законодавча і нормативна база для розвитку ринкових відносин, принципово по-новому стали зважуватися питання, що пов'язані з працевлаштуванням громадян та найманням їх на роботу.

Зменшення кількості державних підприємств, збільшення сфери впливу малого і середнього бізнесу та висока частка в но-

вих комерційних і фінансових структурах фахівців, що не мають економічної освіти, впливають на сучасний ринок освітніх послуг в Україні.

Саме тому, метою української економічної освіти сьогодні стає:

- підготовка конкурентноздатних фахівців,
- підвищення якості підготовки фахівців і освітніх послуг,
- інтеграція освіти в європейський освітній простір відповідно до Болонської декларації.

Сьогодні, будь-який навчальний процес — це взаємодія викладача і студента, яка має єдину кінцеву мету — формування міцних системних знань студентів і уміння використовувати їх на практиці. Цієї мети повинні відповідати методи викладання, що використовуються викладачем, і методи навчання, які застосовує студент.

Для забезпечення високої якості освіти Україна приступила до розробки порівнянних критеріїв і методологій оцінки якості освіти. У цілому, від сучасного фахівця потрібно високий рівень компетенції в тій області, у якій йому необхідно буде працювати.

Все це призводить до необхідності певних нововведень у сфері освітніх послуг — а саме, контролю якості знань, який здійснюється за допомогою рейтингової системи, яка дає можливість студенту показати себе під час навчання, а не лише на момент складання іспиту.

Перехід до рейтингової системи ставить перед економічною освітою необхідність впровадження якісно нових форм проведення навчальних практикумів та семінарів, а саме:

1) проведення постійного тестування, яке дає змогу визначити рівень теоретичної підготовки до семінарських та практичних занять;

2) впровадження ділових ігор, на яких за допомогою комп'ютеру імітується стан ринку, а група студентів приймає рішення, що дозволяє змінити у кращу чи гіршу сторону стан фірми на ринку;

3) виконання аналізу кейсів, коли студенти проводять аналіз ситуації, надають обґрунтованні аргументи й розрахунки і пропонують певні рішення на їх основі, виходячи з опису ситуації з таблицями, цифровою даними, інформацією з минулого й ін.;

4) рольові ігри, у яких студентам надаються певні ролі в групі і запропоновується ситуація, по якій треба вибрати чи розробити управлінські рішення.

Все це дає можливість активного спонукання до навчання, створення певних психологічних умов у пізнавальній діяльності студентів.

Шимова О. С.,
д. э. н., професор
Белорусский государственный
экономический университет, г. Минск,

ФОРМИРОВАНИЕ НОРМАТИВНО— ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ОСНОВ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО МЕНЕДЖМЕНТА ПРЕДПРИЯТИЯ

Понятие «менеджмент», вошедшее в наш лексикон с началом рыночных преобразований, формально аналогично понятию «управление» вообще, хотя при его определении чаще делается акцент на функции управления на уровне организации (предприятия) или иного хозяйствующего субъекта, действующего на рынке. Применительно к экологической сфере (сфере природопользования) различия в понятиях «управление» и «менеджмент» обусловлены разными субъектами управления, мотивацией деятельности и ее результатами. На основе анализа нормативных документов, научно-методической литературы, сложившейся практики можно дать следующие определения этим понятиям:

Экологическое управление — деятельность государственных органов, направленная на соблюдение обязательных требований природоохранного законодательства, а также разработку и реализацию соответствующих целей, проектов и программ для удовлетворения всех потребностей общества при условии сохранения природы.

Экологический менеджмент (ЭМ) — сложившаяся в рамках хозяйствующих субъектов система управления, направленная на реализацию их экологических проектов и программ с целью сохранения качества окружающей природной среды, обеспечения здоровья населения и экономного расходования ресурсов.

ЭМ предприятия (организации) охватывает все аспекты управления, связанные с охраной окружающей среды: планирование, управление, контроль за деятельностью.

В XX веке ЭМ чаще всего не представлял экономического интереса для организации и рассматривался ее администрацией как вынужденная обязанность по выполнению государственных требований. На предприятии, как правило, отсутствовала четкая экологическая политика, а вопросами охраны окружающей среды